

MINU PRAKTIKA HISPAANIAS

PIRET KOSTINA

hotelliteenindus

Õpin Rakvere Ametikoolis hotellindust ning eelmisel kevadel avanes mul võimalus kandideerida praktikale Hispaaniasse. Ma kasutasin seda võimalust ning osutusin koos ühe oma klassiõega ka väljavalituks. Kui sain teada, et mul on võimalus Hispaaniasse praktikale minna, hakkasid meil koolis toimuma keele- ja infotunnid. Keeletunnid olid kaks korda nädalas ja väga mahukad. Mina olin hispaania keelt juba keskkoolis õppinud, seega olid keeletunnid minu jaoks nagu kordamine, kuid sellest oli ikkagi väga palju kasu, sest õppisime palju sõnavara ning vajalikke väljendeid.

Peatselt saime teada ka hotelli nime, kuhu praktikale sõidame ning siis sai juba ise Internetist selle kohta uurida. Otsisingi väga palju teavet Hispaania ja Granada kohta Internetist, sest mul ei ole tuttavaid, kes oleks Hispaanias käinud. Infotundides käisid enda kogemustest rääkimas meie kooli õpilased, kes olid varem välismaal praktikal käinud. See oli väga kasulik, sest saime palju infot, kuidas käituda ning milliseid vigu vältida. Õppisime palju teiste riikide tavade ning kultuuri kohta. Samuti lugesin raamatut "Minu Hispaania".

Minu praktikaettevõtteks oli AH Granada Palace Suites Business and SPA. See on neljatärni hotell, mis asub Hispaanias Granadas. Hotell asub Granada kesklinnast umbes 3 kilomeetri kaugusel väga ilusas kohas. Kõigist hotellitoakendest paistavad mäed. Tegemist on väga suure hotelliga, kus on 114 hotellituba neljal korrusel. Hotell pakub peale majutuse ka toitlustust, spa- ning konverentsiteenuseid. Hotellitoad on väga suured ning kõige vajalikuga varustatud. Elasime samas hotellis, kus ka töötasime, mis oli väga mugav. Saabudes oli meile juba tuba ette valmistatud

Minu praktika kestis kokku 6 nädalat. Kolm nädalat töötasin toateeninduses ning kolm nädalat restoranis. Praktika ajal kestsid tööpäevad kaheksa tundi. Kui töötasime hotellitubades, läksime tavaliselt tööle kell 8.30. Põhiülesandeks oli tubade koristamine. Tuli vahetada voodipesu, pühkida tolmu nii mööblilt kui põrandalt, kontrollida minibaari, vaadata, et riidekapis oleksid olemas kõik vajalikud asjad ning ei oleks mindagi üleliigset. Vannitoas tuli pesta kraanikauss, vann, wc-pott ning dušš, hoolikalt tuli puhastada peegel, välja tuli vahetada vannirätikud ning kraanikausi peale panna vajalikud asjad (nt seep, dušigeel). Vanni äärelle tuli asetada vannisoolad (neli pakki). Kõige lõpuks tuli väga

hoolikalt puhastada vannitoa põrand. Kindlasti ei tohtinud põrandale jääda juuksekarvu. Peale hotellitubade tuli koristada ka ülejäänud hotelli, näiteks *buffee* ja baari põrandaid, administratsiooni ruume, koridorivaipasid, treppe, lifte, SPAd. Tööst juba puudust ei tulnud ning päeva lõpuks olime päris kurnatud.

Kui töötasime restoranis, oli meil kaks vahetust: hommikune ja õhtune. Restoranis oli peaaegu iga päev vaja poleerida klaase. Palju saime poleerida ka erinevas suuruses taldrikuid, söögiriistu ning tasse. Hommikuses vahetuses (kell 8.00 – 16.00) olles tuli teenindada inimesi, kes tulid *buffee*'sse hommikust sööma. Tuli vaadata, et kõik inimesed leiaksid omale koha ning saaksid endale meelepärase toidu. Pidevalt tuli laudasid jälgida - kui klient oli söömise lõpetanud, tuli mustad toidunõud ära korjata ning laud teiste küllastajate jaoks valmis seada. Peale hommikusöögi lõppu tuli toidud kööki tagasi viia ning puhastadaapid, kus peal olid toidud olnud.

Õhtune vahetus alustas tööd kell 16.00 ja lõpetas kell 00.00. Kui hotelli tuli mõni grupp, kes tahtis õhtust süüa, siis tehti *buffee* õhtuks lahti. *Buffee* avati tavaliselt 19.30 ning suleti kell 22.00. Põhilisteks gruppideks, kes söömas käisid, olid jaapanlased. Väga sõbralik rahvus, keda oli hea teenindada. *Buffee*'s olles tuli jällegi jälgida, et puudust ei tuleks toidust, toidunõudest ning söögiriistadest. Kui kliendid saabusid, siis võeti neilt kõigepealt joogitellimus. Minu ülesandeks oli joogid välja valada ja klientidele tuua. Palju oli ka *room service*'it - paljud kliendid tellisid endale tuppna näiteks veini või šampust koos puuviljadega. Minu jaoks jäi eriti meelde üks õhtu kui töötasin *buffee*'s. Parajasti oli söömas üks jaapanlaste grupp, kus kahel inimesel oli sünnipäev. Kokk valmistas neile väikese šokolaaditordi, peale pandi küünlad. Siis kustutati tuled ning kõik hakkasid laulma, kui tort välja toodi. Sünnipäevalapsed olid nii üllatunud ja õnnelikud ja tegid palju pilte. Nad tahtsid pilti ka minust ja ühest teisest töötajast. See ei olnud ju tegelikult midagi erilist, aga samas jäi see kuidagi eredalt meelde. Kuskil kaugel Jaapanis on kahel jaapanlasel pilt minust, lihtsast Eesti tüdrukust. Eestis ei oleks arvatavasti ükski restoranikülastaja tahtnud pilti tavalisest restoranitöötajast.

Töötajad olid enamasti kella suhtes väga täpsed ning tulid õigeaks ajaks tööle. Minu suhted kõigi töötajatega olid väga head ning olen oma praktikaettevõttega igati rahul. Kõik olid väga sõbralikud ja abivalmid. Alguses oli küll raske suhelda, sest meil oli keelebarjäär. Kuid iga nädalaga muutus suhtlemine lihtsamaks. Inimesed olid väga sõbralikud ning uurisid, kust riigist ma pärit olen ja kas mulle meeldib Hispaanias. Samuti keegi ei pahandanud kui ma hispaania keeles rääkides

vigu tegin. Kõik olid väga mõistvad ning püüdsid aru saada, mida ma täpselt öelda tahan.

Vaba aeg oli meil praktikakaaslasega väga hästi sisustatud. Käisime palju lihtsalt linnas poodides ning hotelli ümbruses jalutamas. Külastasime Alhambrat, mis on Granada suurim vaatamisväärtus. Alhambra kindlus on üks islami kultuuri kuulsamaid pärandeid ja tähtsamaid Hispaania ajaloolisi ehitisi, mis on alates 1984.aastast UNESCO maailmapärandi nimekirjas koos selle juurde kuuluvate Generalife aedade ja ajaloolise Albacini linnaosaga. Käisime iseseisvalt teaduspargis, kus jagus tegevust tundideks. Seal oli ka üks kõrge torn, kuhu otsa meil õnnestus minna ja kust avanes suurepärase vaade Granada linnale ning kaugelt paistis ka Alhambra. Mitmeid kordi käisime söömas *tapas* 'eid, mis on traditsioonilised Hispaania suupisted, mida süüakse sõrmede vahelt veini kõrvale. *Tapas*'ed ei ole kõhu täitmiseks vaid väikesed suupisted - need võivad olla võileivad, krõpsud, friikartulid, pitsalõigud jne. Kuna me oleme täisealised, siis kasutasime loomulikult võimalust ja käisime klubides. Klubis tantsimine oli suurepärase viisi lõõgastumiseks peale pikka tööpäeva. Meid ei heidutanud isegi see, kui pidime järgmine päev tööle minema.

Meie hotellitoa aknast paistsid mäed. Ühel ilusal päikesepaistelisel päeval istusimegi bussi peale ning sõitsime mägedesse. Me ei käinud küll nendes mägedes, kus oli ka lund, kuid siiski mägedes. Selleks kulus terve päev. Turnisime suhteliselt kõrgele, kust avanes uskumatu vaade ümbruskonnale. Seda hetke seal mäe tipus ei unusta ma kunagi.

Mina harjusin ruttu Hispaania inimeste ja nende käitumisega. Alguses mind muidugi hämmastas kui sõbralikud ja abivalmid kõik on. Kui me klassiõega esimest korda üksi linna läksime, õnnestus meil ära eksida. Küsisime mööduvatelt inimestelt abi ja kõik olid nii sõbralikult nõus teed juhatama. Nad olid valmis meiega isegi kaasa jalutama ning veenduma, et ikka soovitud kohta jõuame. Minu jaoks oli harjumatu see, et inimesed läksid linnas vales kohas üle tee. Vahest mindi isegi politseinike nina ees vales kohas üle tee, aga politseinikud ei teinud midagi. Samuti oli linnas väga palju mopeedijuhte, kes olid väga uljad. Vahest oli hirmus vaadata, kuidas nad autode ja busside vahel püüdsid liigelda.

Minu jaoks üks ehmatavamaid elamusi toimus esimesel nädalal, kui läksime esimest korda hotelli lähedal olevasse toidupoodi. Võtsime korvi ja kõndisime rahulikult poes ringi ning imestasime iga riikli juures, kui odav ikka kõik on. Poetiiru lõppedes suundusime kassasse, kus loomulikult maksime korralikult oma

ostude eest. Kassast väljudes seisis meie ees aga Hispaania politseinik. Meid tervitati viisakalt, küsiti dokumente. Nähes, et oleme pärit Eestist, küsiti, mida me Hispaanias teeme, kauaks jääme ja kus peatume. Õnneks suutsime kõigile küsimustele hispaania keeles vastata. Meie nimed ning peatumiskoht kirjutati üles ning sooviti head päeva. Ju siis äratasime poes tähelepanu, et meile lausa politsei kutsuti.

Kõik, kellel vähegi on võimalik välismaale praktikale minna, haarake sellest kinni. Te ei kahetse! Saate hindamatu kogemuse ning tohutul hulgal häid mälestusi. Kindlasti õpite vabamalt suhtlema võõrkeeles ja õppige hoolega hispaania keelt. Ärge lootke sellele, et küll kõik sealsed inimesed oskavad inglise keelt. See ei ole nii. Uue võõrkeele õppimine ei jookse teil mööda külgi maha. Ning kui hispaanlased näevad, et te olete võtnud vaevaks nende keelt õppida, on nad selle üle siiralt õnnelikud. Kindlasti muutute välismaal olles palju iseseisvamaks ning julgemaks, sest peate kõigega ise hakkama saama. Ei saa loota vanemate või sõprade peale. Peate ise tekkinud olukordadega toime tulema ning suutma oma probleemid lahendada. Aga see tuleb samuti tulevikus kasuks, sest õpite olema iseseisvad ning probleemide ees mitte alla vanduma. Praktikakohas peate olema väga pealehakkajad ning töökad. Kui te endale antud ülesannetega valmis olete saanud, siis ei tohi jääda niisama passima, vaid tuleb tööd juurde küsida. Ei tohi mõelda et "ma ei viitsi hommikul tööle minna" või "mis siis ikka juhtub, kui ma natuke hiljaks jään...". Te jätate halva mulje nii endast kui ka oma koolist ning kodumaast. Teie suhtumist töösse kajastab lõpuks teie praktika hinnanguleht, mille te praktika lõpus saate. Ning kui te peaksite sealt lugema, et teiega ei oldud sugugi rahul, siis on põhjust häbeneda. Uskuge, praktikalt on väga hea tunne tagasi tulla, kui te teate, et teiega jäädigi rahule ning te olete sinna tagasi oodatud!

Minu jaoks oli praktika Hispaanias väga meeldejääv kogemus. Reisisin esimest korda Eestist nii kaugele, samuti oli tegemist minu esimese lennureisiga. Olen terve oma elu pidanud lendamist oma kõige suuremaks foobiaks, sest eelistan siiski kahe jalaga maa peal olla. Aga lendamine hakkas mulle meeldima ning selles ei ole minu jaoks enam midagi hirmsat. Seda, et oma lennuhirmust üle sain, peaks tõestama ka see, et jäin peaaegu kohe peale lennuki õhkuõhusmismist magama. Klassiõde meenutab mulle vahest siiani, kuidas lennuk õhus hirmuäratavaid manöövreid tegi ning kõik reisijad istmetest kümne küünega kinni hoidsid. Mina aga magasin rahulikult ega lasknud end millestki häirida.

Minu jaoks oli tegemist esimese korraga, kui ma kodust nii kaugel ja nii kaua eemal viibisin. Ma olin kuus nädalat võõras riigis võõraste inimestega ning rääkisin keeles, mis ei olnud minu emakeel. Aga ma sain hakkama! Ma olen enda üle väga uhke, et suutsin iseseisvalt võõras riigis elada ning töötada. Selle praktika jooksul muutusin palju enesekindlamaks ning julgemaks. Minu keeleoskus arenes tohutult, nii inglise kui ka hispaania keeles. Leidsin palju uusi tuttavaid, kellega suheldes (tänu Facebookile) ei unusta ma hispaania keelt täiesti ära. Sain palju uusi kogemusi restoranitöös. Mõistsin, et see töö ei ole sugugi lihtne, kuid mulle väga meeldis restoranis töötada, sest sai palju klientidega võõrkeeles suhelda.

Natuke kahju oli kodumaale tagasi tulla. Arvatavasti ei näe neid toredaid inimesi ja kaastöötajaid, kes sinna maha jäid, enam mitte kunagi. Ning ma arvan, et ei satu enam ka sinna hotelli ja linna, kus veetsin oma senise elu kõige põnevamad ning õpetlikumad kuus nädalat.